

Unen kahleet kolisevat Ja asfaltti murtuu alta Jää pettää Vajoan syvyyteen Huudan Varjot ulos
keuhkoistani Vain hengittääkseni uusia sisään Yksin yössä Vainoajat tanssivat ympärilläni Olen
joutunut Pysäyttämään sokean kilpajuoksuni Ja kohtaamaan haavoittuneet sielun kappaleet
Jotka ovat kuin teräviä lasinpaloja Kieppuvat tuulella kuin kuolleet lehdet Luoja pysäytä aika
Jotta saan kävellä ulos pyörremyrskyn keskeltä Murskaantumatta sinkoilevaan roskaan